

Gimnazija „Jovan Jovanović Zmaj“
Novi Sad

Maturski rad iz Operativnih Sistema

Operativni sistem Linux

Profesor mentor:
Saša Tošić

Učenik:
Aleksa Siriški IV-6

Novi Sad, maj 2022. god.

1 Predgovor

Za ovu temu sam se opredelio iz više razloga. Prvenstveno zbog ljubavi prema informacionim tehnologijama, koju sam stekao zahvaljujući mojim roditeljima. Drugi razlog je to što smatram da je ovo veoma fascinantna tema, jer obuhvata kompleksnost koje se može postići kada na jednom projektu radi čitav svet. Na kraju, ono što me je privuklo da izaberem baš ovu temu, jeste činjenica da je budućnost IT-a slobodan i besplatan kod.

U ovom radu, analiziraću osnovne komponente jednog izuzetnog operativnog sistema, istoriju njegove kreacije kao i filozofski pogled na isti.

Sadržaj

1	Predgovor	2
2	Istorija	4
3	Distribucije	5
4	Komponente	6
4.1	Kernel	6
4.1.1	Kategorije kernela	6
4.1.2	Osnovni delovi Linux kernela	7
4.2	Bootloader	8
4.2.1	Bootloader-i sa podrškom za Linux	8
4.3	Daemons	8
4.4	initramfs	8
4.4.1	Init sistemi sa podrškom za Linux	8
4.5	Shell	9
4.5.1	Shell-ovi sa podrškom za Linux	9
4.6	Display server	9
4.6.1	Display serveri sa podrškom za Linux	9
5	Komande	10
5.1	Osnovne komande u Linux terminalu	10
6	Hijerarhija sistema datoteka	11
7	Dozvole i vlasništvo	12
8	Okruženja radne površine	12
8.1	Desktop okruženja sa podrškom za Linux	12
9	Kontejnerizacija	13
9.1	Vrste kontejnerskih okruženja	13
10	Zaključak	14
11	Literatura	15
12	BIOGRAFIJA MATURANTA	16

2 Istorija

1960. godine, MIT u saradnji sa drugim kompanijama su napravili eksperimentalni operativni sistem zvan Multics (Multiplexed Information and Computing Service). Unics (danas UNIX) su kasnije stvorili i objavili Ken Thompson i Dennis Ritchie iz AT&T 1970. godine kao sopstvenu verziju Multics-a. Kasnije je prekucan u C programskom jeziku i time postao veoma fleksibilan i izmenljiv. Razni fakulteti i univerziteti su pravili svoje verzije Unix-a, npr. BSD koji je nalik Linuxa i dan danas u upotrebi.

Richard Matthew Stallman, osnivač GNU projekta, je uz svoj tim započeo izradu kompletnog operativnog sistema čija je glavna namena da bude otvorena i slobodna alternativa za Unix. Jedina stvar koja je falila jeste kernel, sto je jezgro operativnog sistema koje služi da poveže sve druge komponente u zajednicu.

Linus Torvalds koji je bio iznerviran nedostatkom kernela za potpuno slobodan i otvoren operativni sistem odlučuje da napiše svoj sopstveni. Već je bio upućen u Minix i GNU softver te je tokom studija u Finskoj započeo projekat nazvan "Linux". U početku je jedini radio na njemu, ali do danas se priključilo preko 15000 programera u kreiranju kernela koji se sastoji iz više od 17 miliona linija koda.

(a) Ken Thompson i Dennis Ritchie, tvorci Unix-a

(b) Linus Torvalds, tvorac Linux-a

(a) Linux logo

(b) Richard Matthew Stallman, tvorac GNU-a

3 Distribucije

GNU/Linux operativni sistem se može samostalno napraviti od nule, kompajliranjem svih potrebnih programa (npr. Linux From Scratch), ali se najčešće koriste već gotove distribucije. Sve distribucije dele jednu stvar, Linux kernel, ali po svemu drugom se mogu potpuno razlikovati, doduše većina distribucija ima neke zajedničke osnovne komponente.

Postoje distribucije pravljenе za servere:

- Debian
- Ubuntu server
- CentOS
- Turnkey

Kao i distribucije pravljenе za desktop korisnike:

- Ubuntu
- Linux Mint
- PopOS
- Fedora Workstation

Takode postoje minimalne distribucije pravljenе za kontejnere:

- Alpine Linux
- Fedora CoreOS
- openSUSE MicroOS

(a) Debian

(b) Ubuntu

(c) Fedora

(d) Arch

4 Komponente

4.1 Kernel

Kernel je najvažniji deo svakog operativnog sistema. Služi da pokrene svaku komponentu koja je potrebna za korišćenje OS-a kao i da dozvoli komunikaciju softvera sa hardverom, ili jednog softvera sa drugim. Kernel je neophodan da bi operativni sistem funkcionisao i kao takav je ključno da je minimalan i efikasan.

4.1.1 Kategorije kernela

- Monolitski - svi servisi operativnog sistema se nalaze u njemu i izvršavaju se u prostoru samog kernela (eng. kernel space). Ima zavisnosti (eng. dependencies) između sistemskih komponenti i ogromne količine linija koda što ga čini veoma kompleksnim.
 - Unix
 - Linux
 - Open VMS
 - XTS-400
- Microkernel - minimalistički, ima virtualnu memoriju i raspoređivanje niti (eng. thread scheduling). Samim tim što je manje je i stabilniji, ali zato ima mnogo više sistemskih poziva jer stavlja sve druge procese u korisnički prostor (eng. user space).
 - GNU Hurd
 - Mach (MacOS)
 - L4
 - AmigaOS
 - Minix
 - K42
- Hibridni - mešavina monolitskog i micro kernela. Ima brzinu i dizajn monolitskog ali modularnost i stabilnost microkernela.
 - Windows NT
 - Netware
 - BeOS
- Exokernel - prati end-to-end princip, ima najmanju apstrakciju hardvera i direktno dodeljuje fizičke resurse aplikacijama.
- Nanokernel - samo apstrakcija hardvera, bez sistemskih servisa. Veoma sličan microkernelu.

4.1.2 Osnovni delovi Linux kernela

- Menadžer procesa - kao što mu ime implicira služi da rukuje procesima tj. programima. Svaki proces je zapravo svoj virtualni procesor, nazvan nit (eng. thread). Programi mogu alocirati više niti, zvani radnici (eng. workers). Termin proces i nit su istog značenja, mada je proces više popularan u Desktop aplikacijama.
- Menadžer memorije - memorija u Linuxu je programima predstavljena kao gomila stranica (eng. pages) koje su potom multiplicirane i dodeljivane po zahtevu tog programa. Standard su stranice od 4KB. Takođe, stranice je moguće prebaciti sa sistemske RAM memorije na hard disk, takav postupak se naziva swapping.
- Drajveri - kod koji čini najveći deo linux kernela, omogućava korišćenje određenog hardvera.
- Virtualni sistem datoteka (eng. VFS) - apstrahuje osnovne komande za manipulaciju podataka čime omogućava korišćenje raznovrsnih sistema datoteka (eng. filesystems).

4.2 Bootloader

Bootloader je program koji se pokreće pre samog operativnog sistema. Omogućava izbor između više operativnih sistema (dual boot), kao i izbor između različitih kernela na istom operativnom sistemu. Najpre se pokreće kernel, zatim mikrokod procesora (npr. intel-ucode, amd-ucode) i na kraju inicijalni memorijski disk (**initial ram filesystem**). Takođe, u bootloader-u se definišu dodatne i zamenite (eng. override) opcije za kernel.

4.2.1 Bootloader-i sa podrškom za Linux

- **GRand Unified Bootloader** - najpopularniji zbog velike podrške za svakakve sisteme, jedini podržava enkriptovanu boot partciju. Nastao kao deo programa za GNU operativni sistem.
- **rEFInd** - cilja da ima što više opcija kao GRUB ali sa manjim i jednostavnijim konfiguracijama.
- **systemd-boot** - deo systemd, veoma jednostavan i minimalan.
- **EFISTUB** - metoda umetanja Linux kernela kao samostalnog bootloadera u novije UEFI BIOS sisteme.

4.3 Daemons

Demoni, naziv nastao od Maxwell-ovog demona koji u pozadini sortira molekule, služe da rade baš to: u pozadini postoje bez korisničkog interfejsa i čekaju na neki događaj (eng. event) i/ili da nude usluge (eng. services).

4.4 initramfs

Init je prvi program koji se pokreće nakon kernela, automatski postaje roditelj (eng. parent) svakog narednog programa i poslednji se zaustavlja pri gašenju računara. Kao takav, služi da omogući pristup sistemima datoteka (eng. mount filesystems), da reguliše demone i snabdeva informacije o njima.

4.4.1 Init sistemi sa podrškom za Linux

- **systemd** - najpopularniji ali i najobimniji, ne prati KISS (keep it simple, stupid) jer integriše mnogobrojne dodatne funkcionalnosti kojim init sistem ne bi trebao da se bavi.
- **OpenRC** - prvi izbor za one koje ne vole systemd, minimalan i brz.
- **GNU Shepherd** - Nastao kao deo programa za GNU operativni sistem.
- **BusyBox** - nastao za korišćenje na ugrađenim slabim uređajima (eng. embedded devices).
- **runit** - UNIX init sistem, zamena za SysVinit.
- **SysVinit** - tradicionalni init sistem.

4.5 Shell

Shell služi da korisniku pruži isključivo tekstualni interfejs, naziv ljuska upućuje da je to spoljni deo operativnog sistema. Korisnik unosi komande i dobija odgovore. Osim pokretanja programa shell može koristiti izlaz (eng. output) jedne komande kao ulaz (eng. input) druge, to se naziva piping (prvo uveden u UNIX-u). Takođe, može da se koristi i kao programski jezik pri pisanju shell skripti.

4.5.1 Shell-ovi sa podrškom za Linux

- bash - najpopularniji i standard za većinu distribucija, brz i jednostavan. Nastao kao zamena za sh.
- zsh - obimniji i sporiji, najpre se koristi radi automatskog završavanja pri unosu komandi i sugestije istih.
- fish - sličan zsh-u, jednostavniji za konfiguraciju ali nije POSIX (neke osnovne komande se razlikuju od većine drugih shell-ova)
- sh - UNIX shell
- dash - minimalan i efikasan, nastao da pokreće POSIX skripte isključivo. 4 puta brži od bash-a, ali nije pravljen za direktno korišćene iako se u suštini može koristiti.

4.6 Display server

Displej server služi da omogući prikaz GUI-a korisnicima koristeći WIMP (prozori, ikonice, meniji, pokazivač kursora) paradigmu za korisnički interfejs. Svaka aplikacija dobija svoj prozor izmenljive veličine, najčešće pravougaonog oblika.

4.6.1 Display serveri sa podrškom za Linux

- X, X11 ili XOrg - prvi i najkorišćeniji displej server za UNIX-oidne sisteme. Nastao pre više od 30 godina i još uvek u upotrebi zbog spore adopcije drugih protokola. Zahteva dodatan kompozitor (eng. compositor) za bilo kakve efekte (npr. providnost prozora) i VSync.
- Wayland - nastao u cilju da bude moderna alternativa za X pre više od 10 godina, ali je tek u proteklih par godina počeo eksponencijalno da se razvija i danas je standard na svega par distribucija (Fedora, Ubuntu, openSUSE, Debian). Drastično povećava bezbednost time što dodaje kontrolu dozvola aplikacijama, za razliku od X gde svaka aplikacija može da vidi i čita informacije svakog drugog prozora tj. aplikacije. Takođe svaka primena Wayland protokola je takođe i sama svoj kompozitor.

5 Komande

Jedna od velikih prednosti Linux operativnog sistema jeste terminal. Ceo operativni sistem je potpuno upotrebljiv koristeći samo njega, a tek je dodatno ubačena podrška za grafički korisnički interfejs.

5.1 Osnovne komande u Linux terminalu

- `pwd` - ispisuje trenutni direktorijum u kom se nalazi, u istom će se izvršavati sve komande. Standard kad se otvori nova instanca terminala jeste kućni (eng. home) folder korisnika koji ga pokreće.
- `ls` - ispisuje sve foldere i fajlove u zadatom direktorijumu, ako želimo da vidimo i skrivene foldere i fajlove (sa prefiksom `.`) koristićemo `ls -a`.
- `cd` - menja lokaciju tj. folder u kom se nalazimo, samim tim će se promeniti i budući ispis `pwd` komande
- `mv` - pomera fajl sa jedne lokacije na drugu
- `cp` - kopira fajl sa jedne lokacije na drugu
- `mkdir` i `rmdir` - pravljenje i brisanje foldera
- `touch` i `rm` - pravljenje i brisanje fajlova
- `cat` - ispis svega što se nalazi unutar fajla
- `man` - ispisuje uputstva jedne komande, tj. kako se koristi ta komanda
- `sudo` - **S**uper **U**ser **D**O - pokreće komandu kao administrator tj. root korisnik

6 Hijerarhija sistema datoteka

Na Linux operativnom sistemu sve je fajl, jezgra procesora su fajlovi, sistemski diskovi su fajlovi, čak je i tastatura i miš fajl. Hijerarhija sistema datoteka (eng. FSH) definiše strukturu foldera. Sve se nalazi unutar glavnog root foldera, pristupa mu se kosom crtom, /. Iz root foldera sve proizilazi:

- bin - neophodni programi za dizanje sistema, npr. mount, ls, cp.
- boot - neophodni fajlovi za pokretanje sistema, npr. kernel, initramfs, mikrokod procesora.
- dev - uređaji predstavljeni kao fajlovi, npr. hard diskovi, procesor, grafička kartica.
- etc - konfiguracioni fajlovi za sistemske programe.
- home - folderi i fajlovi svih korisnika na sistemu, jedino je root na /root.
- lib - biblioteke potrebne za pokretanje programa iz /bin.
- media - mesto za priključne medije, npr. usb flash, CD.
- mnt - slično /media, namenjeno za pristup privremenim uređajima.
- proc - informacije o sistemskim procesima i kernelu u obliku fajlova
- tmp - privremeni fajlovi koji se brišu pri gašenju računara
- usr - primarni direktorijum za izvršavajuće programe na sistemu
- var - promenljivi fajlovi koji zapisuju promene i podatke tokom izvršavanja programa

7 Dozvole i vlasništvo

Linux operativni sistem za svaki objekat, tj. fajl ili folder, ima određene permisije. Moguće ih je videti komandom **ls -l**. Postoje tri vrste dozvola: čitanje, pisanje i pokretanje. Takođe postoje tri vrste vlasništva: vlasnik, grupa i svi ostali. Na ta tri vlasništva se određuje koje dozvole imaju, koristeći sledeće brojeve:

- 0 - nema nikakvih dozvola
- 1 - dozvola za pokretanje
- 2 - dozvola za pisanje
- 3 - dozvola za pokretanje i pisanje
- 4 - dozvola za čitanje
- 5 - dozvola za čitanje i pokretanje
- 6 - dozvola za čitanje i pisanje
- 7 - ima sve dozvole

Dozvole nekog fajla ili foldera se menjaju komandom **chmod** a vlasništvo komandom **chown vlasnik:grupa**.

8 Okruženja radne površine

Okruženja radne površine su skupovi programa koji omogućavaju korišćenje grafičkog interfejsa. Čine ih razne komponente kao što su menadžer prijava, zaključavajući ekran, tekstualni editor i najvažnije menadžer prozora. U suštini je moguće imati samo menadžer prozora i zasebno skidati sve druge potrebne programe da korišćenje grafičkog korisničkog interfejsa ali korišćenjem kompletnog okruženja pojednostavljuje taj proces drastično.

8.1 Desktop okruženja sa podrškom za Linux

- GNOME - GNU okruženje sa podrškom za Wayland, najpopularniji izbor za distribucije. Nastao kao deo programa za GNU operativni sistem.
- KDE Plasma - drugo najpopularnije okruženje, takođe sa podrškom za Wayland. Nastao kao više izmenljivo okruženje koje je meri sa GNOME koji ima specifični filozofski pogled na minimalizam.
- Xfce - modularno i nezahtevno okruženje.
- LXQt - minimalno okruženje koje koristi najmanje resursa.
- Cinnamon - standardno okruženje za Linux Mint, cilja da olakša prelazak sa Windows okruženja.
- MATE - započet kao klon GNOME 2 kada je GNOME prešao na verziju 3, ali sada i sam koristi tu verziju.

9 Kontejnerizacija

Kontejnerizacija je jedna od jačih strana Linux operativnog sistema. Mogućnost izolacije programa od ostatka sistema sa minimalnim gubitkom performansi je razlog zašto je baš Linux izbor za 99% servera. Za razliku od virtualnih mašina, kontejneri dele kernel sa domaćinskim operativnim sistemom (eng. host OS) i time štede na veličini.

9.1 Vrste kontejnerskih okruženja

- Linux Containers (LXC) - najprostiji vid korišćenja kontejnera na Linuxu, korišćenjem cgroups iz kernela omogućeno je kreiranje više kontejnera na jednom domaćinu.
- Docker - komercijalizovan i besplatan softver za kreaciju kontejnera, najpopularniji na tržištu ali zahteva root permisije.
- Podman - RedHat-ova alternativa za docker, cilja da bude sintaksno identična ali ne zahveta root permisije za manipulaciju kontejnera.
- Flatpak - RedHat-ova jednostavna distribucija desktop aplikacija korišćenjem kontejnera, developeri mogu predvidljivo da prave kontejner pored sopstvene aplikacije i tako osiguravaju da će se ona identično ponašati ne zavisno od domaćinskog operativnog sistema. Takođe, pruža ogromna poboljšanja za bezbednost u vidu permisija (slično Android-u).
- Snap - Canonical-ova distribucija aplikacija, slična flatpak-u ali trenutno mnogo sporija i serverska strana im je centralizovana i zatvorenog koda.
- Appimage - Cilja da olakša distribuciju aplikacije kao flatpak i snap, ali nema jedno mesto na kom se traže aplikacije već developeri je sami daju nalik običnim pokretnim datotekama (.exe, .deb, .rpm). Svaka aplikacija dolazi uz svoj skup biblioteka i programa potpuno izolovanih, što bespotrebno troši memoriju ali je lakše za održavanje.

10 Zaključak

11 Literatura

The Linux Information Project
The Linux Documentation Project
Red Hat
Arch Wiki
Ask Ubuntu
Geeks for Geeks
Unix & Linux Stack Exchange
Super User

12 BIOGRAFIJA MATURANTA

Aleksa Siriški rođen je 10. jula 2003. godine u Novom Sadu. Pohađao je Osnovnu školu „Svetožar Marković Toza“ do šestog razreda. Tamo stiče interesovanje za matematiku, fiziku, informatiku i jezike. Septembra 2016. upisuje Osnovnu školu pri Gimnaziji „Jovan Jovanović Zmaj“, kako bi intenzivnije radio u oblastima matematike, fizike i informatike. Istovremeno pohađa programerski kurs „Centar za mlade talente“. Školovanje nastavlja u istoj gimnaziji i opredeljuje se za smer „Učenici sa posebnim sposobnostima za računarstvo i informatiku“. Naredne četiri godine, uporedo sa školom, pohađa i kurseve engleskog i nemačkog jezika. Planira da više obrazovanje stekne na Prirodno matematičkom fakultetu, smer Informacione tehnologije.

